

การพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารนโยบายปาล์มน้ำมันของภาครัฐ*

THE DEVELOPMENT FOR STRATEGIC ADMINISTRATION

GOVERNMENT POLICY OF OIL PALM

ณภัทร ชัยสงคราม

Napaktron Chaisongkram

มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

Western University, Thailand.

E-mail: kulnuchcha65@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการบริหารนโยบายปาล์มน้ำมันของภาครัฐ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน 2) เพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารนโยบายปาล์มน้ำมันของภาครัฐ และ 3) เพื่อนำเสนอการพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารนโยบายปาล์มน้ำมันของภาครัฐ ที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มกับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 50 คน ได้แก่ ผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพลังงาน และสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร นายกสมาคมผู้ประกอบการลานเทปาล์มภาคใต้ สมาคมชาวสวนปาล์มน้ำมันจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่ และชุมพร สมาคมการค้าลานเทปาล์มน้ำมันปาล์มจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่ และชุมพร สมาพันธ์ชาวสวนปาล์มน้ำมันประเทศไทย สมาพันธ์ลานเทปาล์มประเทศไทย สมาคมโรงงานผลิตน้ำมันปาล์มจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่ และชุมพรและสมาคมโรงกลั่นน้ำมันปาล์มจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่ และชุมพร

ผลการวิจัยพบว่า

1. การบริหารนโยบายของภาครัฐตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน นับจากที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบายมุ่งเน้นพัฒนาระบบราชการเพื่อให้หน่วยงานภาครัฐปรับปรุงการทำงานและยกระดับการบริหารให้มีประสิทธิภาพ มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ตามหลักการบริหารกิจการ

* Received 22 April 2019; Revised 17 May 2019; Accepted 17 May 2019.

บ้านเมืองที่ดี โดยนำแนวคิดและเครื่องมือการบริหารสมัยใหม่เข้ามาใช้ในภาคราชการ ภายใต้การประยุกต์ใช้จากหลักการบริหารเชิงยุทธศาสตร์การพัฒนานโยบายปาล์มน้ำมันของภาครัฐ ซึ่งเป็นวาระแห่งชาติที่มีความสำคัญต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและมีการยกระดับคุณภาพและสร้างมาตรฐานการทำงานไปสู่ระดับมาตรฐานสากล

2. การพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารนโยบายปาล์มน้ำมันของภาครัฐจะมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ด้านผู้ประกอบการอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มและด้านนโยบายภาครัฐเกี่ยวกับอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม สำหรับยุทธศาสตร์การบริหารนโยบายปาล์มน้ำมันของภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ จะประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านการผลิต ยุทธศาสตร์ที่ 2 นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนามาตรฐานตลอดโซ่อุปทาน ยุทธศาสตร์ที่ 4 การใช้เป็นพืชพลังงาน ยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารจัดการ และยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนากฎหมายและข้อบังคับ

3. ยุทธศาสตร์การบริหารนโยบายปาล์มน้ำมันของภาครัฐ จะคำนึงถึงประเด็นสำคัญ ได้แก่คือ กำหนดเป้าหมายด้านการผลิต การตลาดต้องชัดเจน และสร้างสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทาน กำหนดพื้นที่เกษตรที่เหมาะสม งานวิจัยและพัฒนาเน้นการเพิ่มมูลค่าและความต้องการของตลาดสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนดเป้าหมายคือการพัฒนาเทคโนโลยีแปรรูปปาล์มน้ำมันประสิทธิภาพสูงเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เป็นอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูงและเกิดความยั่งยืน

คำสำคัญ: การพัฒนายุทธศาสตร์, การบริหารนโยบายของภาครัฐ, ปาล์มน้ำมัน

Abstract

The purpose of this research is 1) to study government policy management from past to present; 2) to develop a strategy for the management of the oil palm policy of the government and 3) to propose the development of a strategy for the management of the oil palm policy of the sector. Effective state the qualitative research was conducted through in-depth interviews and group discussions with experts. Senior Executive of Ministry of Agriculture and Cooperatives Ministry of Commerce Ministry of industry Ministry of Energy And

the Office of Agricultural Economics. President of Southern Palm Trader Association Krabi and Chumporn Palm Oil Palm Traders Association of Surat Thani, Krabi and Chumphon, Thailand The Palm Garden of Thailand The Association of Palm Oil Manufacturers in Surat Thani, Krabi and Chumphon and the Association of Palm Oil Refineries in Surat Thani, Krabi and Chumphon.

The research found that:

1. The government policy management from past to present. The government has set a policy to focus on bureaucratic development so that government agencies can improve their work and improve their administration. The evaluation of the performance. The management of the good. The concept and tools used in modern administration in the government. Under the application of the principles of strategic management, the development of the government's oil palm policy is an important national agenda for enhancing competitiveness and enhancing quality and standardization. Go to international standards.

2. The development of a strategic oil palm management policy of the government will be composed of three components: oil palm farmers. The palm oil industry and government policy on the palm oil industry. The effective governmental strategy for oil palm policy is composed of six strategies. Strategy 1: Production Strategy 2: Product Innovation Strategy 3: Development of standards throughout the supply chain. Strategy 4: Use as energy crops. Strategy 5: Management Strategy 6: Development of laws and regulations.

3. Strategy for the management of oil palm policy of the government. The key issues are: production goals. Marketing must be clear. And balance the supply and demand. Determine suitable agricultural areas. Research and development focuses on value adding and market demand in line with the National Economic and Social Development Plan. The goal is to develop high

performance palm oil processing technologies to enhance competitiveness. It is a high value and sustainable industry.

Keywords: The Development for strategic, Administration Government Policy, Oil Palm

บทนำ

ในประเทศไทยมีการปลูกปาล์มน้ำมันมากในพื้นที่ภาคใต้ โดยเฉพาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช ตรัง และพัทลุง พันธุ์ปาล์มน้ำมันที่ได้รับการส่งเสริมให้เกษตรกรปลูก คือ ปาล์มน้ำมันลูกผสมเทเนอร่า ที่สำคัญคือรัฐบาลได้ส่งเสริม ให้มีการปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้และในพื้นที่นาร้าง เนื่องจากเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีอนาคต แต่เป็นพืชที่เน้นการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการภายในประเทศเป็นหลัก ด้วยสัดส่วนการบริโภคโดยตรงร้อยละ 67 อีกร้อยละ 33 เป็นความต้องการในอุตสาหกรรมต่อเนื่อง (ส่วนวิจัยเศรษฐกิจพืชไร่ฯ, 2560) สำหรับสถานการณ์ด้านราคาของวัตถุดิบ คือ ปาล์มทะลาย จะขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ ได้แก่ ปริมาณผลผลิต ความต้องการและราคาปาล์มในตลาดโลก ส่วนข้อจำกัดที่สำคัญ คือ ผลปาล์มสดไม่สามารถเก็บไว้ได้นาน ต้องผ่านกระบวนการสกัดภายใน 24 ชั่วโมง (ธีรพงศ์ จันทรนิม, 2559) และการส่งผ่านราคาในตลาดจะถูกกำหนดจากนโยบายของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนทั้งระบบเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด สำหรับสถานการณ์ผลผลิตปาล์มน้ำมัน ปี 2560/2561 คาดว่าจะมีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น เนื่องจากผลกระทบจากปัญหาราคายางพาราตกต่ำ มีการตัดโค่นในพื้นที่ภาคใต้และภาคตะวันออก เพื่อหันมาปลูกปาล์มน้ำมันเพิ่มขึ้น คิดเป็น ร้อยละ 28.1 ของพื้นที่เกษตรทั้งหมดในภาคใต้ และตามแผนยุทธศาสตร์ปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม ปี พ.ศ.2559–2569 ได้กำหนดเป้าหมายขยายพื้นที่ในการปลูกปาล์มน้ำมันเพิ่มขึ้น 3 ล้านไร่ เพื่อตอบสนองความต้องการของการบริโภคที่เพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับนโยบายของภาครัฐ ที่มีการสนับสนุนส่งเสริมให้ผลิตปาล์มน้ำมันเพื่อเป็นพลังงานทดแทน ส่งผลให้พื้นที่ในการปลูกปาล์มเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ ทำให้มีผลผลิตที่เกิดขึ้นเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2561) มูลค่าอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันเมื่อรวมทุกผลิตภัณฑ์แล้วจะมีมูลค่านับแสนล้านบาท แต่สร้างรายได้จากการส่งออกเพียงสองหมื่นกว่าล้านบาทเท่านั้น เพราะส่วนใหญ่ใช้บริโภคในประเทศ แต่แนวโน้มตลาดส่งออกจะเพิ่มขึ้น และเมื่อ

เปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเต็มระบบแล้ว จะเกิดการไหลของน้ำมันปาล์มจากมาเลเซียและอินโดนีเซียเข้ามายังประเทศไทยเพื่อใช้เป็นฐานการผลิตและการส่งออกเพราะทั้งมาเลเซียและอินโดนีเซียขายน้ำมันปาล์มให้ประเทศไทย มีกำไรมากกว่าขายให้กับประเทศอื่น เพราะไม่ต้องเสียภาษีและค่าขนส่งถูกกว่า อีกอย่างคือราคาของน้ำมันปาล์มในประเทศไทยสูงกว่ามาก ถึงแม้จะนำเข้าเมื่อคิดค่าวัตถุดิบรวมกับค่าขนส่งแล้ว ยังคุ้มค่าที่จะนำเข้า ซึ่งจะมีผลต่ออนาคตของอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มของประเทศไทยเป็นอย่างมาก เพราะภายใต้กติกาการรวมกลุ่มอาเซียนจะส่งผลให้ผู้ประกอบการที่ไม่มีความพร้อมหรือมีขีดความสามารถในการแข่งขันต่ำ จะถูกเบียดออกจากตลาดไป (พีรเดช ทองอำไพ, 2561) มีข้อมูลที่แสดงว่าการที่รัฐบาลได้สนับสนุนการเพิ่มพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันเพื่อผลิตและนำน้ำมันปาล์มไปแปรรูปเป็นไบโอดีเซลเพื่อทดแทนน้ำมันดีเซล เพื่อประหยัดเงินงบประมาณจากการนำเข้าน้ำมันดิบจากต่างประเทศ และส่งเสริมการสร้างงานภายในประเทศให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ทำให้ปาล์มน้ำมันมีปริมาณสินค้าเพิ่มขึ้นทุกปี เกิดปัญหาราคาตกต่ำและความไม่เป็นธรรม ส่งผลให้เศรษฐกิจตกต่ำลง เพราะปาล์มน้ำมันทำให้เกิดการกระจายรายได้ทั้งเกษตรกรโรงงานหีบสกัดน้ำมันปาล์มดิบ โรงงานกลั่นบริสุทธิ์น้ำมันปาล์มดิบและอุตสาหกรรมผลิตอาหารและเครื่องอุปโภค (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2561) ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงพลังงาน จึงต้องมีการจัดการในเรื่องของผลประโยชน์ให้เกิดความเป็นธรรม ด้วยการพัฒนานโยบายที่จะทำให้เกิดความยั่งยืน ส่งเสริมและประสานความร่วมมือกันตั้งแต่การถ่ายทอดองค์ความรู้ในด้านปาล์มน้ำมันอย่างบูรณาการ ร่วมกันแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างจริงจัง รวมทั้งเร่งวางแผนรับมือผลผลิตปาล์มน้ำมันที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในปีหน้า เช่น พัฒนาคุณภาพการสกัดน้ำมันปาล์มให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อผลักดันการตลาดส่งออกในอนาคต

ปัญหาของปาล์มน้ำมันเกิดจากนโยบายของภาครัฐ ที่เป็นอยู่ยังไม่ชี้ชัดลงไปได้ว่าพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันควรจัดแบ่งอย่างไร การกำหนดเขตพื้นที่ปลูกได้มีการจัดทำยุทธศาสตร์แต่ยังไม่สามารถผลักดันให้เกิดเป็นรูปธรรมได้อย่างจริงจังและเมื่อมีการปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่ไม่เหมาะสม การลงทุนจะสูง ผลผลิตต่ำและมีประสิทธิภาพการผลิตต่ำ ไม่คุ้มค่าการลงทุนเกษตรกรผู้ปลูกมีรายได้ไม่เพียงพอ จนต้องมาเรียกร้องในเรื่องของราคา นโยบายการใช้ประโยชน์จากน้ำมันปาล์มยังไม่ชัดเจน โดยเฉพาะการนำมาทำพลังงานทดแทน หรือเพิ่มการใช้

ผสมทำไบโอดีเซล ด้วยน้ำมันปาล์ม 7 % หรือ B7 ให้เพิ่มเป็น B10 หรือ B20 ในอนาคตจะต้องมีการเตรียมการอย่างไร ควรมีพื้นที่ปลูกปาล์มเท่าใด โดยไม่ต้องหวังพึ่งพาการนำเข้า ต้องมีมาตรการส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มและการพัฒนาเกษตรกรที่ชัดเจน การกำหนดสัดส่วนการใช้ประโยชน์จากน้ำมันปาล์มเพื่อเป็นอาหารและพลังงานที่ชัดเจน (สถาบันวิจัยและเทคโนโลยี การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย, 2560) ในการพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารนโยบายปาล์มน้ำมันของภาครัฐ นับจากที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบายมุ่งเน้นพัฒนาระบบราชการ โดยให้หน่วยงานภาครัฐปรับปรุงการทำงานและยกระดับการบริหารให้มีประสิทธิภาพ โดยมีการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งเป็นแนวคิดและเครื่องมือการบริหารสมัยใหม่เช่น การบริหารเชิงยุทธศาสตร์ การลดขั้นตอนการทำงาน การประเมินความพึงพอใจ การบริหารความเสี่ยง และการพัฒนาระบบสารสนเทศ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างยั่งยืน ยกย่องมาตรฐานการทำงาน รองรับการพัฒนาระบบราชการ และสามารถติดตามการจัดการของภาครัฐได้อย่างต่อเนื่อง การนำเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารนโยบายปาล์มน้ำมันของภาครัฐที่ได้เริ่มดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การบริหารจัดการภาครัฐ เป็นการริเริ่มพัฒนามาตรฐานและคุณภาพไปสู่ความเป็นเลิศที่นำไปสู่ความสำเร็จในการส่งเสริมให้องค์กรภาครัฐประเมินตนเอง ปรับปรุงระบบบริหารจัดการ ยุทธศาสตร์การบริหารนโยบายในภาคราชการ ให้มีการยกระดับระบบงานของรัฐ ปรับปรุงประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับการปฏิรูปราชการแห่งชาติ หรือบริหารงานรัฐกิจสู่ความเป็นเลิศ เพื่อให้มีการตอบสนองจากการบริหารที่ดีขึ้นเทียบเท่ามาตรฐานสากลตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีนำไปสู่ความสำเร็จ จากประสิทธิภาพกระบวนการภายใน การสร้างศักยภาพและบุคลากร มีการใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการ สร้างภาพลักษณ์ที่ดี ให้ได้รับการยอมรับและชื่นชมทั้งจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย แต่ปัญหาของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง โดยตรง ได้แก่ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงพลังงาน จึงต้องมีการพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารนโยบายปาล์มน้ำมันโดยตั้งเป้าหมายแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการปาล์มน้ำมันเพื่อให้เกิดการสมดุลในการผลิต การตลาด และผู้บริโภค เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เกี่ยวข้องทั้งระบบและป้องกันการลักลอบนำน้ำมันปาล์มดิบจากประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งเตรียมการรับมือกับผลกระทบจากการเปิดเขตการค้า

เสรีอาเซียน ส่งผลให้ไทยต้องนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงในเม็ดเงินมูลค่าสูงถึง 1.5 แสนล้านบาท เนื่องจากประเทศไทยผลิตได้ไม่เพียงพอต่อความต้องการ (Carlos, A., 2010)

จากความสำคัญของปัญหาความขัดแย้งที่ไม่เป็นธรรมในอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันทั้งระบบในประเทศไทย เริ่มตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ จนไปถึงผู้บริโภคผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง “การพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารนโยบายปาล์มน้ำมันของภาครัฐ” เพื่อให้เห็นถึงแนวทางในการบริหารปาล์มน้ำมันของภาครัฐ ความไม่เป็นธรรมของระบบราชการไทยที่มีมานาน และเกิดความไม่สมดุลอันเป็นแนวทางแก้ไขที่ตรงจุด และการพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารนโยบายปาล์มน้ำมันของภาครัฐ ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่ และชุมพร โดยคาดว่าจะผลการศึกษาวินิจฉัยจะได้ข้อความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการบริหารจัดการปาล์มน้ำมันได้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างยั่งยืน ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารนโยบายของภาครัฐตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
2. เพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารนโยบายปาล์มน้ำมันของภาครัฐ
3. เพื่อนำเสนอการพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารนโยบายปาล์มน้ำมันของภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารนโยบายปาล์มน้ำมันของภาครัฐ” ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research Methodology) ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กับผู้เชี่ยวชาญ และใช้ การสนทนากลุ่ม (Focus Groups) อันเป็นเทคนิควิจัยเพื่อหาข้อมูลเชิงลึก เพื่อประเมินว่าแนวทางที่พึงประสงค์จะเกิดขึ้นจริง โดยใช้หลักเกณฑ์การเลือกผู้เชี่ยวชาญจากผู้มีประสบการณ์ตรง (Critical Incident Technique) เป็นเทคนิควิธีการขั้นตอนการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้ที่มีประสบการณ์เฉพาะด้านหรือข้อสังเกตจากผู้มีประสบการณ์ช่วยในการวิเคราะห์รายละเอียด ทั้งนี้เพื่อให้มาทำการตรวจสอบและประเมินอนาคตภาพโดยใช้เทคนิคการสนทนากับผู้เชี่ยวชาญ ในการระดมความเห็นและข้อเสนอแนะรวมถึงความเหมาะสมโดยมีขั้นตอนการวิจัย ดังต่อไปนี้ (เอกพร รักความสุข, 2560)

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อศึกษาองค์ประกอบในการพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารปาล์มน้ำมันของภาครัฐในจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่และชุมพรเพื่อให้ได้แนวทางที่เหมาะสม โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารปาล์มน้ำมันของภาครัฐในจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่และชุมพรเป็นการเก็บข้อมูลภาคสนามแบบมีส่วนร่วมและการสังเกตเพื่อสนับสนุนความสมบูรณ์ของผลการวิจัยและนำผลสัมภาษณ์เชิงลึกที่ได้ไปใช้เป็นข้อมูลที่สำคัญในการทำการสรุปผลการวิจัย สำหรับเครื่องมือในการวิจัยเพื่อให้ได้องค์ประกอบจะใช้ข้อคำถามเชิงลึกในการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักที่เกี่ยวข้องโดยการพูดคุย สัมภาษณ์ สังเกตการณ์ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ครอบคลุมและเชื่อถือได้ ผู้ให้ข้อมูลหลักที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพลังงาน และสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร นายกสมาคมผู้ประกอบการลานเทปาล์มน้ำมันใต้ สมาคมชาวสวนปาล์มน้ำมันจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่ และชุมพร สมาคมการค้าลานเทปาล์มน้ำมันปาล์มจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่ และชุมพร สมาพันธ์ชาวสวนปาล์มน้ำมันประเทศไทย สมาพันธ์ลานเทปาล์มประเทศไทย สมาคมโรงงานผลิตน้ำมันปาล์มจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่ และชุมพรและสมาคมโรงกลั่นน้ำมันปาล์มจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่ และชุมพร จำนวน 20 คน โดยมีหลักเกณฑ์ในทางเทคนิคที่ใช้การขอความคิดเห็นจากผู้มีประสบการณ์ตรง เป็นวิธีการขั้นตอนการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้ที่มีประสบการณ์เฉพาะด้านหรือจากผู้มีประสบการณ์ตามคุณสมบัติตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ตรงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย เมื่อผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมและการตรวจสอบข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกและจะนำมาทำการแยกแยะเนื้อหาและจัดหมวดหมู่ตามวัตถุประสงค์โดยเทียบเคียงตามแนวคิดและทฤษฎีเพื่อให้การนำเสนอเนื้อหาเกิดความสมบูรณ์และชัดเจนเป็นรูปธรรมเพื่อสร้างข้อสรุปและสามารถปฏิบัติได้จริง มีการเชื่อมโยง ผลที่มีลักษณะเป็นนามธรรมในการพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารปาล์มน้ำมันของภาครัฐในจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่และชุมพรต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 การสนทนากลุ่ม (Focus Groups) ผู้วิจัยจะดำเนินการกับกลุ่มเกษตรกรทั้ง 3 จังหวัด ประกอบด้วย สุราษฎร์ธานี กระบี่ ชุมพร และกลุ่มผู้ประกอบการโรงงานกลั่นและสกัดปาล์มน้ำมัน รวมทั้งผู้บริหารจากหน่วยงานภาครัฐทั้ง 4 กระทรวงที่เกี่ยวข้อง จำนวน 10

คน มาร่วมกระบวนการในการพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารปาล์มน้ำมันของภาครัฐ ให้ชัดเจนที่ครอบคลุม ทำให้สามารถลงลึกในการวิเคราะห์ในประเด็นนี้โดยการเชิญผู้เชี่ยวชาญเข้าร่วมระดมความคิด ที่เป็นผู้มีส่วนร่วมให้ครบที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เป็นการใช้องค์ความรู้ทุกภาพเป็นหลักฐานแสดงอนาคตต่าง ๆ ที่เป็นจริงได้ ช่วยกำหนดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ โดยเป็นวิธีการที่ได้ผลที่สุด เพราะไม่ได้ทิ้งสถานการณ์ภาพหนึ่งภาพใดไป ยังเหตุปัจจัยทุกอย่างได้ครบถ้วนภายใต้ทรัพยากรจำกัด เพื่อขยายผลสิ่งที่พึงประสงค์ และป้องกันสิ่งที่ไม่พึงประสงค์มิให้เกิดขึ้น วิสัยทัศน์ที่ผู้มีส่วนร่วมทุกฝ่ายกำหนดขึ้น เป็นเป้าหมายที่ต้องใช้ในการพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารปาล์มน้ำมันของภาครัฐด้วย

ผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาการบริหารนโยบายของภาครัฐ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

จุดกำเนิดของการปลูกปาล์มน้ำมันในประเทศไทยเริ่มในปี พ.ศ. 2480 โดยพระยาประดิพัทธ์ภูบาลเป็นผู้นำเข้ามาจากประเทศมาเลเซีย เป็นปาล์มน้ำมันพันธุ์เทเนอรา ต่อมาหม่อมเจ้าอมรสมานลักษณ์ได้ขยายพันธุ์ไปปลูกเพื่อการค้าที่ตำบลบ้านปริก อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลาต่อมาได้มีการขยายพื้นที่การปลูกอย่างรวดเร็วสำหรับโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มแห่งแรกตั้งขึ้นในปีพ.ศ. 2515 จากพระมหากรุณาธิคุณอย่างสูงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมีพระกระแสรับสั่ง กับพันเอกวีระวณะสุขหัวหน้าโครงการพัฒนาคลองหอยโข่งและคลองจาไหล ณ ตำบลทักขิณราชนิเวศน์โดยทรงมีพระประสงค์ให้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ดำเนินโครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มและได้ถูกบรรจุอยู่ในแผนพัฒนาประเทศจากนั้นเป็นต้นมา

ซึ่งตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันปาล์มน้ำมันเป็นพืชที่มีบทบาทสำคัญในธุรกิจน้ำมันพืชเพื่อการบริโภคและเป็นวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมต่อเนื่องอีกหลายประเภทซึ่งกระทรวงเกษตรได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดที่เข้าไปส่งเสริมให้เกษตรกรขยายพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันพันธุ์ดีมากขึ้น โดยการปลูกปาล์มพันธุ์ดีแทนในที่สวนยางเก่าและที่นารกร้าง เพื่อให้สามารถรองรับการขยายตัวของความต้องการผลผลิตปาล์มน้ำมันสำหรับใช้เป็นพลังงานทดแทน จุดเปลี่ยนสำคัญเริ่มต้นตั้งแต่ปี 2542 รัฐบาลส่งเสริมให้ขยายพื้นที่ปลูกและสนับสนุนให้ปลูกปาล์มน้ำมัน

พันธุ์ดีเพื่อทดแทนต้นปาล์มพันธุ์ไม่ดีที่มีอายุมากกว่า 20 ปี ประกอบกับราคาที่อยู่ในเกณฑ์สูง ใจให้เกษตรกรปลูกปาล์มน้ำมันเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะยุทธศาสตร์อุตสาหกรรม ปาล์มน้ำมันปี 2547-2572 เพื่อมุ่งสู่การเป็นผู้ผลิตเพื่อส่งออกน้ำมันปาล์มให้อยู่ในระดับโลก เช่นเดียวกับมาเลเซียและอินโดนีเซียโดยเริ่มจากการใช้นโยบายกำหนดให้ปาล์มน้ำมันเป็น แหล่งพลังงานทดแทนและตั้งเป้าหมายพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันให้ได้ 10 ล้านไร่ในปี 2572 โดยจะ ปลูกเพิ่มปีละ 400,000 ไร่ แบ่งเวลาดำเนินการเป็นระยะละ 5 ปี และตั้งเป้าหมายพื้นที่ปลูก จาก 2.04 ล้านไร่ในปี 2547 เป็น 4.8 ล้านไร่ ในปี พ.ศ. 2560 และมีผลปาล์มสดเพิ่มขึ้นเป็น 6.54 ล้านตัน หรือคิดเป็นน้ำมันปาล์มดิบ 1.18 ล้านตัน จากการส่งเสริมการปลูกปาล์มน้ำมัน พันธุ์ดีในเขตนาร้าง 0.888 ล้านไร่ ไร่ร้าง 0.156 ล้านตัน และปลูกปาล์มน้ำมันแทนยางพาราใน เขตที่ไม่เหมาะสม 0.462 ล้านไร่ และจะเร่งรัดพัฒนาสวนปาล์มน้ำมันเดิมให้มีประสิทธิภาพ เพิ่มขึ้นเพื่อเป็นการสนับสนุนให้เกิดอุตสาหกรรมจากการแปรรูปที่มีมูลค่าสูง เช่นการผลิต น้ำมันไบโอดีเซลเพื่อทดแทนพลังงานที่มีราคาแพงการกำกับดูแลอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและ น้ำมันปาล์มแบบครบวงจรและการจัดตั้งเมืองปาล์มน้ำมันเพื่อเป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรม ทั้งระบบแต่่นโยบายส่งเสริมปลูกปาล์มน้ำมันทั่วประเทศ ยังไม่มีการวิจัยหรือทดสอบว่าจะ สามารถปลูกปาล์มน้ำมันได้หรือไม่ ยกเว้นในเขตจังหวัดภาคใต้และภาคตะวันออกกว่าในพื้นที่ ส่วนอื่นของประเทศ ที่จะสามารถปลูกปาล์มน้ำมันได้เหมาะสมอีกหรือไม่ทั้งในด้านพื้นที่ ลักษณะของดินและปริมาณน้ำฝนที่เพียงพอ เช่นหากจะขยายการปลูกปาล์มน้ำมันในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันตกและภาคเหนือ จะมีสภาพดินฟ้าอากาศและความ เพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ทำให้มีความเสี่ยงต่อสภาพต้นปาล์มโตช้าและให้ผลผลิตต่ำหรือไม่ เช่นการปลูกปาล์มน้ำมันในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะให้น้ำมันปาล์มเพียงร้อยละ 10-12 ต่อ กิโลกรัม ซึ่งถือว่าอยู่ในอัตราที่ต่ำมาก เมื่อเทียบกับการปลูกในภาคใต้และภาคตะวันออกที่ให้ น้ำมันประมาณร้อยละ 19-20 ต่อกิโลกรัม นอกจากนี้หากมีการปลูกมากจะมีปัญหาล้นตลาดได้ รวมทั้งหากสนับสนุนให้ปลูกกันมากในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมจะส่งผลให้ผลผลิตปาล์มน้ำมันมีต้นทุน ที่สูงมาก

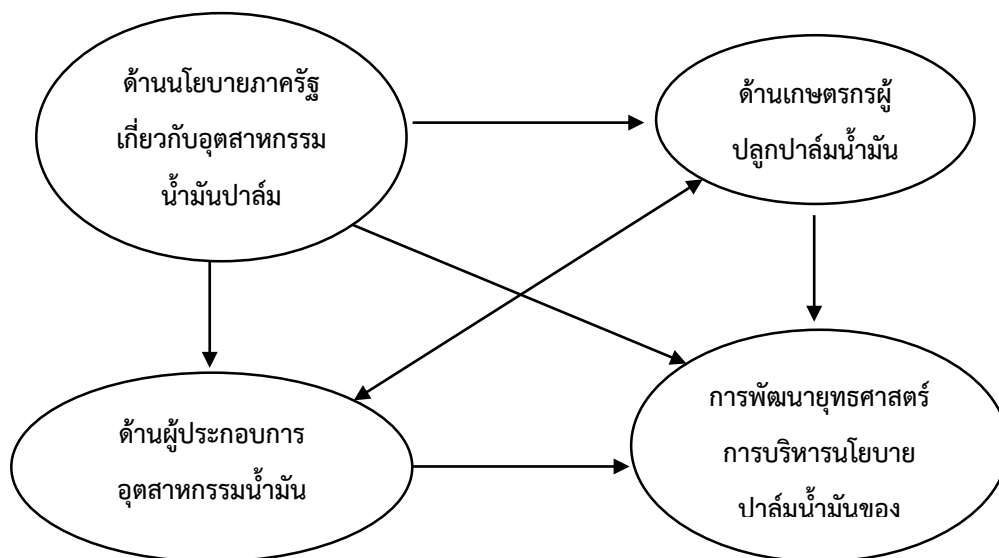
สถานการณ์การผลิตปาล์มน้ำมันในอดีตยังไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้ในประเทศ ทำให้ต้องอาศัยการนำเข้าภายใต้การอนุมัติของรัฐบาลและกำหนดข้อจำกัดด้านปริมาณและ ระยะเวลานำเข้าในแต่ละปี ภายใต้โควตาการเปิดตลาดตามพันธะผูกพันกับองค์การการค้าโลก

ในทางปฏิบัติแล้วความต้องการน้ำมันปาล์มส่วนเกินได้ถูกชดเชย จากการลักลอบนำเข้าน้ำมันปาล์มจากมาเลเซียมาโดยตลอด เช่นในปี พ.ศ. 2546 ที่ราคาน้ำมันปาล์มในประเทศมีส่วนต่างจากราคาน้ำมันปาล์มมาเลเซียสูง ซึ่งทำให้อาณาเขตในประเทศมีความผันผวน ผู้ค้าน้ำมันปาล์มมักอาศัยการควบคุมที่ไม่เข้มงวดลักลอบนำเข้าน้ำมันปาล์มเพื่อมาขายในประเทศและกระเบียบบางอย่างที่เปิดโอกาสให้หาประโยชน์ได้ เช่น การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ปลอมให้ผู้ประกอบการใช้เขตส่งเสริมการส่งออก นำเข้าน้ำมันปาล์มเข้ามาขายในประเทศแข่งกับโรงกลั่นน้ำมันปาล์มในประเทศ เป็นต้น ซึ่งส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมปาล์มเป็นลูกโซ่ตั้งแต่โรงกลั่นน้ำมันปาล์ม โรงสกัดน้ำมันปาล์มดิบและเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ซึ่งกระทรวงพาณิชย์กำหนดให้ผู้นำเข้าต้องรับซื้อน้ำมันปาล์มดิบในประเทศก่อน นับว่าเป็นการแก้ปัญหาที่ตรงจุดและจะช่วยบรรเทาปัญหาความผันผวนของราคาปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มในประเทศ

สรุปผลการวิจัยเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารนโยบายปาล์มน้ำมันของภาครัฐ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์การบริหารนโยบายปาล์มน้ำมันของภาครัฐ ที่มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ด้านผู้ประกอบการอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มและด้านนโยบายภาครัฐซึ่งแนวทางในการพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารนโยบายปาล์มน้ำมันของภาครัฐ แสดงด้วยภาพที่ 2

ภาพที่ 1 แนวทางในการพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารนโยบายปาล์มน้ำมันของภาครัฐ

สรุปผลการวิจัยเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อนำเสนอการพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารนโยบายปาล์มน้ำมันของภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านการผลิต ให้เกษตรกรพัฒนาคุณภาพการผลิตปาล์มน้ำมัน ตามยุทธศาสตร์การบริหารนโยบายปาล์มน้ำมันของภาครัฐทั้งระบบ เพราะการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตปาล์มน้ำมันจะตอบสนองความต้องการของประเทศและแข่งขันได้ภายใต้กรอบการค้าเสรีในระดับโลก

ยุทธศาสตร์ที่ 2 นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ ใช้ปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม ในการผลิตของอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอล เพื่อการแข่งขันในการดำเนินธุรกิจตอบสนองความต้องการภายในประเทศอุปโภคและบริโภคและการพัฒนาอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลขั้นต้นและขั้นสูง ต้องใช้การลงทุน เทคโนโลยีและนวัตกรรม การวิจัยและพัฒนา พัฒนาผลิตภัณฑ์ และปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันทั้งระบบเพื่อรองรับอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอล พัฒนาการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่ม ส่งเสริมการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนามาตรฐานตลอดโซ่อุปทาน สร้างตลาดราคาที่มีเสถียรภาพ มีมาตรฐานในการกำหนดราคาซื้อขาย มีการควบคุมจรรยาบรรณซื้อขายปาล์มสด ทำให้ระบบการซื้อขาย

ปาล์มได้มาตรฐาน รับซื้อพาผลปาล์มน้ำมันที่มีคุณภาพสูง มีการกำหนดมาตรการควบคุมราคา นโยบายพลังงานเชิงยืดหยุ่นเป็นกลไกในการรักษาเสถียรภาพด้านการตลาดและราคา เสริมสร้างนโยบายการตลาดน้ำมันปาล์มและผลิตภัณฑ์ที่เป็นไปตามกลไกตลาด ที่ก่อให้เกิดการแข่งขันและกระจายผลประโยชน์สู่ผู้เกี่ยวข้องอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การใช้เป็นพืชพลังงาน กำหนดยุทธศาสตร์ส่งเสริมการพัฒนาพลังงานทดแทนส่งเสริมให้เกษตรกรชาวสวนปาล์มมีส่วนร่วมในการผลิตและการใช้พลังงานทดแทนอย่างกว้างขวางมีการปรับมาตรการจูงใจในการลงทุนจากภาคเอกชนให้เหมาะสมกับสถานการณ์

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารจัดการ การบริหารเพื่อให้เกษตรกรได้ราคาที่เหมาะสมเป็นธรรมและมีปริมาณเพียงพอกับความต้องการ โดยบริหารอุปสงค์อุปทานให้สอดคล้องกัน และจะยกเลิกมาตรการแทรกแซงตลาดตั้งแต่ปี 2565 เป็นต้นไป มีการขยายตลาดผลิตภัณฑ์เชื่อมโยง เอสเอ็มอีกับอุตสาหกรรมการผลิตน้ำมันปาล์มและโอเลโอเคมีคอล ตลอดจนผลักดันการส่งออกปาล์มน้ำมันไปยังประเทศในกลุ่มซีแอลเอ็มวี

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนากฎหมายและข้อบังคับ ผลักดันพระราชบัญญัติปาล์มน้ำมันให้มีผลบังคับใช้ภายในกรอบเวลา คาดว่าจะมีการเสนอร่างกฎหมายให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาภายในปี 2560 และมีผลบังคับใช้ในปี 2561 ปฏิรูปกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ จัดตั้งองค์กรมหาชน และกองทุนพัฒนาปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม ภายใต้กรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จัดทำพระราชบัญญัติปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มให้เป็นวาระแห่งชาติ ปฏิรูปกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวกับปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม ให้มีความเป็นเอกภาพและสอดคล้องกัน และให้เกษตรกรชาวสวนปาล์มมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน

อภิปรายผล

1. การบริหารนโยบายของภาครัฐตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

การที่ภาครัฐผลักดันนโยบายพลังงานทดแทนให้บริษัทผู้ค้าน้ำมันทุกแห่งต้องจำหน่ายน้ำมันไบโอดีเซลในสถานีบริการน้ำมันทั่วประเทศทำให้เกิดความต้องการน้ำมันปาล์มดิบเพิ่มขึ้นเป็นการจูงใจให้เกษตรกรผู้ปลูกปาล์ม ขยายพื้นที่ปลูกเป็นจำนวนมาก และใช้นโยบายส่งเสริมปลูกปาล์มน้ำมันที่เหมาะสมทั้งในแต่ละพื้นที่ ตามลักษณะของดินและปริมาณน้ำฝนที่

เพียงพอ หากจะขยายการปลูกปาล์มน้ำมันจะต้องมีความเหมาะสมของสภาพดินฟ้าอากาศ ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่มีฝนตกชุกต้องมีการพัฒนาผลผลิตตั้งแต่ต้นให้ได้จำนวนตันต่อไร่ให้มากที่สุด พันธุ์ที่ปลูกต้องเหมาะสม ในแต่ละพื้นที่ ให้เกิดประโยชน์มากที่สุดเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขัน ให้เกิดขึ้นอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับ นเรศวร ชื่นอินมณู (นเรศวร ชื่นอินมณู, 2560) ที่ศึกษาเรื่องรูปแบบการพัฒนาผู้ประกอบการโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มระดับชุมชน ผลการวิจัยพบว่ามีองค์ประกอบด้านการกำหนดเป้าหมายของธุรกิจ ด้านความรู้เกี่ยวกับปาล์ม และด้านการสร้างเครือข่ายในธุรกิจเดียวกัน ซึ่งทุกหน่วยงานควรมีการปรับปรุงการบริหารจัดการนโยบายที่ทำให้เกษตรกรไม่ประสบปัญหาเหมือนในปัจจุบัน สามารถแก้ไขปัญห ปริมาณผลผลิตปาล์มน้ำมันเพิ่มขึ้นทุกปีแต่ปริมาณการใช้น้ำมันปาล์มเพิ่มขึ้นไม่มาก หรือปัญหาราคาน้ำมันปาล์มจากการถูกกดราคาราคาผลปาล์มสดลดลงอยู่ในระดับราคาที่ต่ำ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารนโยบายปาล์มน้ำมันของภาครัฐ

การวิจัยและพัฒนา พัฒนาลิขสิทธิ์ และปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันทั้งระบบเพื่อรองรับอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอล พัฒนาการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่ม ส่งเสริมการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เสริมสร้างการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นพืชอาหารและพลังงาน ให้เกิดความมั่นคง สนับสนุนการพัฒนาระบบตลาด สร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจภูมิภาค และระหว่างประเทศ ส่งเสริมและพัฒนางานวิจัยด้านการเกษตร สอดคล้องกับ Hood, Christopher ที่กล่าวถึง การแปรรูป การสกัดหรือหีบน้ำมันออกจากเปลือกผลปาล์มสด การนำน้ำมันปาล์มดิบและน้ำมันเมล็ดในมาทำการกลั่นให้บริสุทธิ์โดยแยกสิ่งเจือปนต่าง ๆ ออกจากน้ำมันเพื่อนำน้ำมันไปอุปโภคและบริโภค (Hood, Christopher, 2001) ส่งเสริมงานวิจัยทางด้านเศรษฐศาสตร์ด้านปาล์มน้ำมันซึ่งสามารถเป็นฐานข้อมูลในการตัดสินใจการวางแผนควบคุมจذبซื้อผลปาล์ม

3. นำเสนอการพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารนโยบายปาล์มน้ำมันของภาครัฐที่มีประสิทธิผล

การใช้ปาล์มน้ำมันเป็นพืชพลังงาน ต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์ส่งเสริมการพัฒนาพลังงานทดแทนส่งเสริมให้เกษตรกรชาวสวนปาล์มมีส่วนร่วมในการผลิตและการใช้พลังงาน

ทดแทนอย่างกว้างขวางมีการปรับมาตรการจูงใจในการลงทุนจากภาคเอกชนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ โดยให้รัฐบาลมีนโยบายแก้ปัญหาผลผลิตปาล์มน้ำมันล้นตลาดโดยให้โรงไฟฟ้ารับซื้อปาล์มเพื่อนำมาใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้าซึ่งการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยรับนโยบายมามอบหมายให้โรงไฟฟ้ากระบี่ดำเนินการปรับปรุงและติดตั้งอุปกรณ์เพิ่มเติมเพื่อให้สามารถเผาไหม้น้ำมันปาล์มดิบใช้เป็นพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก สนับสนุนการผลิตพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกอย่างต่อเนื่องชัดเจน ให้สอดคล้องกับศักยภาพการผลิตปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม เช่น ไบโอดีเซล พลังงานชีวมวลและชีวภาพ สอดคล้องกับ ชัยพร จิงโชติกะพิสิฐ ศึกษาเรื่อง การสังเคราะห์เชื้อเพลิงชีวภาพจากน้ำมันจากทะลายปาล์มเปล่าด้วยตัวเร่งปฏิกิริยาโคโลไมต์ในเครื่องปฏิกรณ์แบบกะ (ชัยพร จิงโชติกะพิสิฐ, 2558) จากการที่น้ำมันจากทะลายปาล์มเปล่าเป็นทางเลือกหนึ่งของแหล่งพลังงานทดแทนซึ่งสามารถนำมาผลิตเป็นเชื้อเพลิงชีวภาพ งานวิจัยนี้สังเคราะห์เชื้อเพลิงชีวภาพจากการไพโรไลซิสน้ำมันจากทะลายปาล์มเปล่าในเครื่องปฏิกรณ์ กำหนดมาตรฐานของคุณภาพและการจัดการแต่ละขั้นตอน เช่น เครื่องมือตรวจวัด คุณภาพน้ำมัน การใช้ประโยชน์จากต้นปาล์มน้ำมันเก่าปรับปรุงคุณภาพในการผลิตพลังงานทางเลือกเพื่อให้สามารถผลิตน้ำมันไบโอดีเซลคุณภาพสูงและมีมูลค่าเพิ่มสูงพัฒนาคุณสมบัติในการนำไปใช้งาน โดยไม่ก่อให้เกิดสร้างความเสียหายให้แก่เครื่องยนต์ ช่วยในการยืดอายุการใช้งานของเครื่องยนต์ รวมไปถึงการพัฒนาให้สามารถใช้ได้กับเครื่องยนต์ของยานพาหนะประเภทอื่น เช่น เครื่องบินและรถไฟ

สรุป

การเพิ่มผลผลิตปาล์มน้ำมันต่อไร่และลดต้นทุนการผลิต ด้วยวางแผนการผลิตในพื้นที่ที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตปาล์มน้ำมันตามหลักการแผนที่เกษตรกรเพื่อบริหารจัดการเชิงรุก ส่งเสริมการปลูกทดแทนปาล์มน้ำมันด้วยปาล์มพันธุ์ดี ในพื้นที่เหมาะสม จัดทำแผนดำเนินงานส่งเสริมปลูกปาล์มน้ำมัน และอบรมเกษตรกรในการปลูกทดแทน ร่วมกับการจัดทำแปลงต้นแบบส่งเสริมการปลูกพืชแซมตามความเหมาะสมในพื้นที่ ระหว่างรอปาล์มน้ำมันให้ผลผลิต โดยกรมส่งเสริมการเกษตร สนับสนุนต้นกล้าปาล์มน้ำมัน และค่าปัจจัยการผลิตเพื่อจัดทำแปลงต้นแบบส่งเสริมการปลูกพืชแซม ส่งเสริมการเกษตร ผลิตต้นกล้าปาล์มน้ำมันพันธุ์ดี และพัฒนาดำเนินการ นำมาเพาะเลี้ยงและอนุบาล จนต้นกล้าปาล์มน้ำมันมีอายุ 10 - 12 เดือน

จึงส่งมอบให้เกษตรกรนำลงปลูกในแปลง โค่นต้นปาล์มเก่าและเตรียมพื้นที่ปลูกและวิธีการปลูก ปาล์มน้ำมันทดแทนส่วนเก่า โดยเกษตรกรโค่นต้นปาล์มเก่า เตรียมพื้นที่ การปลูกและดูแล รักษาสวนปาล์มน้ำมันระยะเวลา 3 ปีก่อนให้ผลผลิต ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเพิ่มผลผลิตปาล์ม น้ำมัน ในพื้นที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมโดยการพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและให้ เกษตรกรมีการปลูกปาล์มน้ำมันพันธุ์ดีเพิ่มขึ้น มีความสามารถในการผลิต การจัดการสวนปาล์ม น้ำมัน อย่างมีประสิทธิภาพ ยกระดับผลผลิตต่อไร่และลดต้นทุนการผลิตและเครือข่ายการผลิต และซื้อขายผลผลิตปาล์มน้ำมันที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1.1 ภาครัฐมีนโยบายในการพัฒนาและส่งเสริมโดยถือเป็นยุทธศาสตร์ของชาติ ที่ เป็นผู้สร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ ที่เป็นปัจจัยสำคัญของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันในประเทศไทย ซึ่งมูลค่าการตลาดหลายแสนล้านบาทต่อปี เป็นตัวขับเคลื่อนอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันใน ประเทศไทย ชัดความสามารถหรือสมรรถนะที่สามารถบริหารทรัพยากรของตนได้อย่างมี ประสิทธิภาพสูงสุดและคุ้มค่ามากที่สุดด้วยกระบวนการทางกลยุทธ์ ที่ก่อให้เกิดประสิทธิผล จะ เป็นการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและความมั่นคง

1.2 ภาครัฐไทยควรมีนโยบายในการสนับสนุนในการสร้างความเจริญเติบโต โดย การลงทุนในรากฐานที่มั่นคงเหมาะสม ซึ่งมีองค์ประกอบจากการทำงานร่วมกัน การสร้าง พันธมิตรและ การยกระดับความสามารถภายในประเทศสู่ระดับชาติ และทำให้เกิดรายได้ที่มา จากภาษีอากรและค่าธรรมเนียมที่กระตุ้นการเจริญเติบโต ผู้ประกอบการ เป็นผู้ทำให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ด้วยการค้นพบหรือคิดค้นสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ ที่เป็นพื้นฐานสำคัญ ในการพัฒนาสินค้าหรือบริการใหม่หรือสินค้าที่มีคุณภาพแตกต่างกันออกไปออกสู่ท้องตลาด

1.3 ในการพัฒนาอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันในประเทศไทยให้ดีและเจริญขึ้น สนอง ความต้องการของผู้ซื้อจากทั่วโลกให้ได้ดียิ่งขึ้น เศรษฐกิจที่เริ่มดีขึ้นจะเป็นตัวกระตุ้นให้ ภาคอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันในประเทศไทยมีการปรับตัวไปสู่ระดับที่สูงขึ้น โดยการสร้าง บรรยากาศที่เอื้ออำนวยให้ภาคอุตสาหกรรมใช้เทคโนโลยีทางการผลิตในขั้นที่สูงขึ้น

1.4 การพัฒนาปัจจัยในการพัฒนาอุตสาหกรรมในการผลิตที่มีคุณภาพมาตรฐานภาครัฐต้องกระตุ้นให้เกิดการขยายตัวของตลาด ต้องมีการสนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาด

1.5 สถานะการแข่งขันของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันในประเทศไทยมีการแข่งขันกันเองมากขึ้นเนื่องจากมีจำนวนคู่แข่งอยู่ค่อนข้างมากและผู้ประกอบการในตลาดมีศักยภาพในการผลิตใกล้เคียงกัน ทำให้สามารถครองตลาดได้ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันมาก ทำให้ผู้ประกอบการในธุรกิจนี้ส่วนใหญ่จึงต้องนำกลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพสูง ด้านราคาและความมีมาตรฐานมาใช้ในการขายผลิตภัณฑ์เพื่อต่อสู้กับคู่แข่ง

1.6 การพัฒนาอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันในประเทศไทยควรทำการส่งเสริมทางด้านการพัฒนาสินค้า ออกแบบและสร้างผลผลิตของประเทศอย่างมีระบบตามมาตรฐานสากลที่จะเป็นพื้นฐานอย่างดีในการยกระดับอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันในประเทศไทยก้าวสู่การเป็นประเทศที่สามารถผลิตสินค้าตามความต้องการของตลาดโลกได้ในอนาคต

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเฉพาะอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันเท่านั้น ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการเชื่อมโยงระหว่างอุตสาหกรรมอื่น ๆ ทั้งต้นน้ำและปลายน้ำ เพื่อให้เกิดความครบถ้วนของกระบวนการธุรกิจอุตสาหกรรม

2.2 ผู้ที่สนใจอาจจะศึกษากลุ่มอื่น ๆ ของอุตสาหกรรมนี้ ในภาพรวมให้ครบถ้วน โดยเก็บข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ของผลประกอบการของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันในประเทศไทยในส่วนอื่นซึ่งจะทำให้มองเห็นภาพในองครวม ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2.3 การศึกษากลุ่มประชากรอื่นเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของปัจจัยในด้านต่าง ๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบันและที่คาดหวัง ว่ามีความแตกต่างจากงานวิจัยนี้อย่างไร

เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมการเกษตร. (2561). ปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม กลุ่มพืชน้ำมัน. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

ชัยพร จิงโชติกะพิศิฐ. (2558). การสังเคราะห์เชื้อเพลิงชีวภาพจากน้ำมันจากทะเลลายปาล์มเปล่า ด้วยตัวเร่งปฏิกิริยาโคโลไมต์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ธีรพงศ์ จันทรนิม. (2559). หนังสือคู่มือเกษตรกร การผลิตปาล์มน้ำมันอย่างมีประสิทธิภาพ. ศูนย์วิจัยและพัฒนาการผลิตปาล์มน้ำมัน คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. สงขลา: ห้างหุ้นส่วนสามัญ หาดใหญ่ ดิจิตอล พรินท์.
- นเรนเรศวร์ ชื่นอินมณู. (2560). รูปแบบการพัฒนาผู้ประกอบการโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มระดับชุมชน. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พีรเดช ทองอำไพ. (10 พฤศจิกายน 2561). อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันในยุคประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. เข้าถึงได้จาก www.arda.or.th/easyknowledge/easy-articles-detail.php?id=91
- ส่วนวิจัยเศรษฐกิจพืชไรนา. (2560). ข้อมูลเศรษฐกิจการเกษตร: ปาล์มน้ำมัน. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร.
- Carlos, A. (2010). Strategic Tecnology Panning using Roadmaps in the value system. Copyright by ProQuest LLC. United States Code: This edition of the work is protected against unauthorized copying under Title 17.
- Hood, Christopher. (2001). Public service bargains and public service reform In: Peters, B. Guy and Pierre, Jon, (eds.) Politicians, Bureaucrats and Administrative Reform. Routledge/ECPR studies in European political science. London: UK: Routledge.